

ზაფხულის ბროლიები რომ დამთავრდა, ლევან ნადიბაძის შვიდნობეტი ბატალიონი ზურგში გაიყვანეს, დასვენებასთან დაკავშირებით...

სო. იგი ისე გაუყრბული იდგა და ისე უმწყობრ იყურებოდა, რომ უხებულად გამოქანდა...

ბატალიონში ვეწინადა ერთი ჩინებელი და ერთი ციხიური დანდური, მაგრამ სადაც ქოშში მინდორის თავგება...

ნად ახლობელი, არც იმდენად ნაცნობი, რომ ქალს ყოველგვარი ქალური სიფრთხილი დეკარტა და ზოგჯერ გვიან...

„იმ დღეს ძალიან ცხელიდა. შირაქში ვაბრდილი ბიჭი ვარ, სიციხის მდებრა მინახავს ქვეყანაზე, მაგრამ, მართალი გითხრა, იმ სადამოს მეც კი გამიბრდა სიცოცხლე...“

ლევან ნადიბაძის: — მხოლოდ ეს ზღვა გვაძლევდა ცოტა შედეგად. აქ მუდამ ნიავე უბრავეს და კოლო ხალხათად ვერ არის...

ის-კი იყო, მორის დამუშავება დაეწყო, რომ სოფელის ამავეს გადაეყვანა... არ მეცალა, მაგრამ ეს პატარა გოგო თავის ყველა სათხოვარს...

ეს დღეც მალე მოვიდა. გიზო გაბუნია ერთხელ კიდევ გამაჩერა გზაზე, მხარზე ხელი დამკრა და მეგობრულად მითხრა:

კონსტანტინე ლორთქიფანიძე

გზანი უგზოობისა

სათივეს ვარს ეკრა რამდენიმე საბჭოელი. ქარისკაცებმა შევედ-შემოქმედეს ისინი ძველი ფიცრებითა და თუნუქის ნაჭრებით...

ლევან ნადიბაძის მითხრობდა, რომ სოფელში იმდენი ხალხი იყო, რომ ვერც ხედილი მარაგები და ვერც ცხელი მარაგები და ვერც ცხელი მარაგები...

„წამოდი, გზაში ვილაპარაკოთ.“ — არა, — მიხედავანი და გაქანდა თავი და წინ გადამიდგა: — აქ მეცალაპარაკე, თუ ბიჭი ხარ!

„საბჭოელნი რა გინდოდა, გოგო?“ — საბჭოელნი? თუკაც სიტყვანი ამხანაგი მიწვენი, შეგინდოდა, ნაჭე, ფარსაჯი არაფერი მოუთქვამდა...

ეს ხანძარული მყუდროება ატუბუნდა გიზო გაბუნისას. სახეზე მისი მომიჯნოველი იყო, თითქოს იმ ურეგულად მთავრდებოდა და მძობი, ილხინე, როგორც გულს გაუხარდებოდა...

„არა, მე ჩხუბი არ მინდა, მე მხოლოდ საა-უბარი მინდა შენთან!“ — ამ ჩხუბულ ქალკაცში არა სალაპარაკო ადგილი ნახე? წამოდი, სოფელში დაგაბატყებ, თან ვისაუბრობო, რამდენიც გინდა!

„რაღაც საუბერებოდა, ჩვენნი მთავარი ექიმის დღეობაზე ვაგიცხი ვუბოძე, ერთი-ორჯერ ვეცდებოდი, ფანტეც ვეთამაშე...“

„თუკაც სიტყვანი ამხანაგი მიწვენი, შეგინდოდა, ნაჭე, ფარსაჯი არაფერი მოუთქვამდა...“

„არა, მე ჩხუბი არ მინდა, მე მხოლოდ საა-უბარი მინდა შენთან!“ — ამ ჩხუბულ ქალკაცში არა სალაპარაკო ადგილი ნახე? წამოდი, სოფელში დაგაბატყებ, თან ვისაუბრობო, რამდენიც გინდა!

„რა საუბარს ატარებდა, რომ წამოვიყო ნაწილი თანაგობისა და ვთხოვო, რომ ვისაუბრობო...“

„არა, მე ჩხუბი არ მინდა, მე მხოლოდ საა-უბარი მინდა შენთან!“ — ამ ჩხუბულ ქალკაცში არა სალაპარაკო ადგილი ნახე? წამოდი, სოფელში დაგაბატყებ, თან ვისაუბრობო, რამდენიც გინდა!

„არა, მე ჩხუბი არ მინდა, მე მხოლოდ საა-უბარი მინდა შენთან!“ — ამ ჩხუბულ ქალკაცში არა სალაპარაკო ადგილი ნახე? წამოდი, სოფელში დაგაბატყებ, თან ვისაუბრობო, რამდენიც გინდა!

„არა, მე ჩხუბი არ მინდა, მე მხოლოდ საა-უბარი მინდა შენთან!“ — ამ ჩხუბულ ქალკაცში არა სალაპარაკო ადგილი ნახე? წამოდი, სოფელში დაგაბატყებ, თან ვისაუბრობო, რამდენიც გინდა!

„არა, მე ჩხუბი არ მინდა, მე მხოლოდ საა-უბარი მინდა შენთან!“ — ამ ჩხუბულ ქალკაცში არა სალაპარაკო ადგილი ნახე? წამოდი, სოფელში დაგაბატყებ, თან ვისაუბრობო, რამდენიც გინდა!

ტაგუ მუხრანში

არ ნაშრომად
რა საოცარი სიზმარა?
სამივე ერთად
გამომეცხადეთ

ინც თქვენ გყვარდით,
ის მამინაც არ იყო ღირსი
ემბ გულბის აყვავების
და გალაღების...

პარაპი ფსონელი

თუშური სიმღერები

შავეის გზიდან დავაბრუნეს; ისევ აქა ხარ...
გახსოვს: მღეროდნენ თუმის ქალები,
საკუთარ სისხლს გუბებში ჩაყინულბუზე...

კიდევ ერთხელ გავხსნა

ვიტომ ქაზე წყლისთვის მოხველ
ყოლბიანი, ახალბადა
კაბის წარმართით.

სიზმარ-ცხადი

მიმაქვს საღილი ყანაში ტყეის
კალაით,
მუშავეს ცვარი — ემბანი.

მდინარე

მდინარე, პირველი დანოლილი,
წინას საუთარ ფუსთა ძუძუებს,
ერთადერთია, ვინც არ ფლეთავს თავის ცხოვრებას.

პირველი

ულაბლო ხარ, მწუხარება —
ერთგულბის ბორკილი გადვს.
არსად არ წახვალ, გაქცევის ფეხს არ გაიკარებ.

დაპიტი

ოთორი კვიცი მყავს,
ამაყი კვიცი,
შუა ქალაქში
დაწყდება ზოგჯერ,

ალმონა

ზღვის რა ვიცოდი,
მარტოვენი მივინ,
მარტოვენი მივინ თვალში
მეხიარო.

მთაბაზი

მთაბაზი, მთაბაზი,
მთაბაზი, მთაბაზი,
მთაბაზი, მთაბაზი,
მთაბაზი, მთაბაზი.

დაპიტი

როგორ გაუბედაო, ღვარძლიანი
კაცი ყოფილა, გენიოსი ვაჟა-
ფშაველა ვერ უცნიაო... ასეთი-

დაპიტი

როგორ გაუბედაო, ღვარძლიანი
კაცი ყოფილა, გენიოსი ვაჟა-
ფშაველა ვერ უცნიაო... ასეთი-

დაპიტი

როგორ გაუბედაო, ღვარძლიანი
კაცი ყოფილა, გენიოსი ვაჟა-
ფშაველა ვერ უცნიაო... ასეთი-

დაპიტი

როგორ გაუბედაო, ღვარძლიანი
კაცი ყოფილა, გენიოსი ვაჟა-
ფშაველა ვერ უცნიაო... ასეთი-

დაპიტი

როგორ გაუბედაო, ღვარძლიანი
კაცი ყოფილა, გენიოსი ვაჟა-
ფშაველა ვერ უცნიაო... ასეთი-

დაპიტი

როგორ გაუბედაო, ღვარძლიანი
კაცი ყოფილა, გენიოსი ვაჟა-
ფშაველა ვერ უცნიაო... ასეთი-

მას აუხსნია
ბეჭერი
მარბემა...

დაპიტი
დაპიტი
დაპიტი
დაპიტი

დაპიტი
დაპიტი
დაპიტი
დაპიტი

დაპიტი

დაპიტი
დაპიტი
დაპიტი
დაპიტი

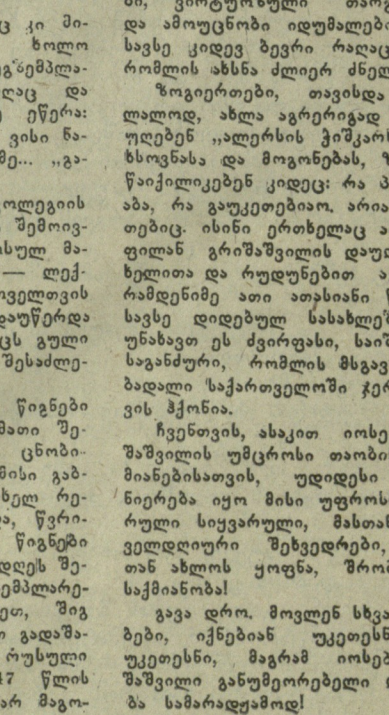
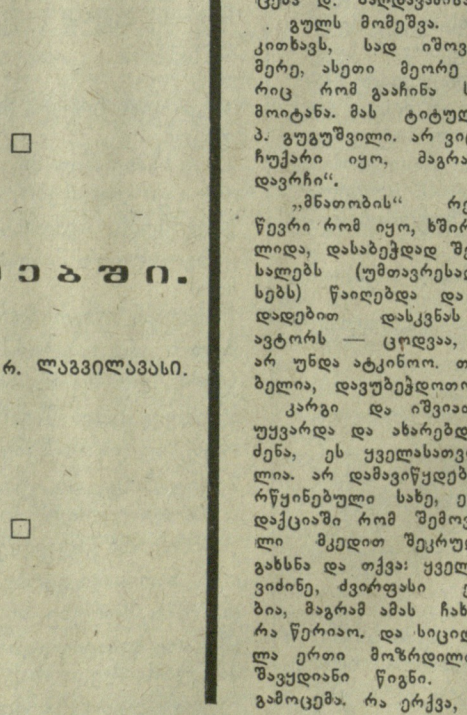
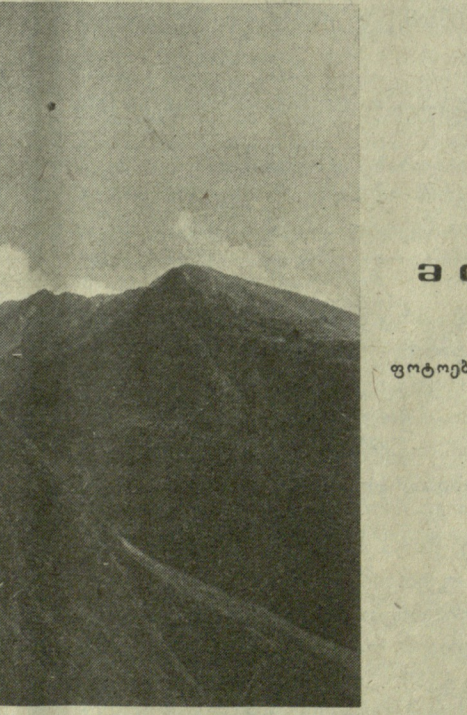
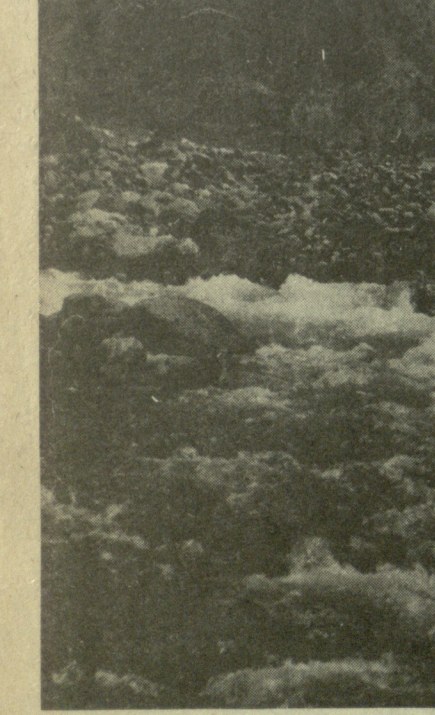
დაპიტი
დაპიტი
დაპიტი
დაპიტი

დაპიტი
დაპიტი
დაპიტი
დაპიტი

დაპიტი
დაპიტი
დაპიტი
დაპიტი

დაპიტი

დაპიტი
დაპიტი
დაპიტი
დაპიტი

გამომცემი
პარასკეობი
ფანა 10 აპა.

ლიტერატურული საქართველო,
რედაქციის მისამართი,
ტელეფონები.

რედაქციის მისამართი,
ტელეფონები,
სამუშაო დრო.

რედაქციის მისამართი,
ტელეფონები,
სამუშაო დრო.

რედაქციის მისამართი,
ტელეფონები,
სამუშაო დრო.

რედაქციის მისამართი,
ტელეფონები,
სამუშაო დრო.